

БРАТЯ ГРИМ РОМХИЛД И МОМЧЕТО ГРИМОАЛД

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Хуните или аварите нахлули в Ломбардия с войските си; херцогът на Фриули Гизулф им се противопоставил мъжествено, ала малката му армия била надвита от огромните пълчища. Само малцина ломбардци се измъкнали живи; заедно с Ромхилд, съпругата на Гизулф, и неговите синове те се подслонили в крепостта Фриули. Когато Какан, кралят на хуните, оглеждал крепостните стени, яздейки край тях, Ромхилд надникнала и видяла, че той е младеж в разцвета на силите си. Страстта пламнала в нея и тя проводила тайно пратеничество, като обещала да предаде в ръцете му крепостта заедно с всички в нея, ако той я вземе за жена. Какан приел и Ромхилд наредила да отворят портите. Хуните опустошили целия град; мъжете изпосекли с меч, а за жените и децата хвърляли жребий. На Тасо и Ромоалд, по-големите синове на Гизулф, се удало да избягат; и тъй като смятали Гримоалд, най-малкия си брат, за невръстен и неспособен да язди, помислили, че е по-добре той да умре, нежели да попадне в плен, и поискали да го умъртвят. Копието вече било вдигнато насреща му, когато Гримоалд се провикнал през сълзи: „Не ме убивай, аз мога да се задържа върху коня.“ Брат му го взел на ръце и го поставил върху голия гръб на коня; момчето хванало юздите и последвало братята си. Хуните се втурнали след тях и един хванал малкия Гримоалд; но не поискал да убие невръстния младенец, ами го накарал да му прислужва. Момчето било добре образовано, със светли очи и руси коси; когато въпросният хун го повел назад към лагера, то незабелязано измъкнало меча му и нанесло удар по врага, така че онзи рухнал на земята. Тогава то бързо сграбчило юздите, препуснало след братята си и доволно от деянието си, скоро ги настигнало.

За да изпълни обещанието си, кралят на хуните се оженил за Ромхилда, но я задържал само една нощ, след което я преотстъпил на дванадесет хуни; а сетне накарал да я набият на кол. Дъщерите на Гизулф на свой ред не последвали примера на развратната си майка, ами за да съхранят целомъдрието си, привързали под гърдите си сурово пилешко месо, та вонята да прогони всеки враг, който понечел да се доближи до тях. Хуните помислили, че те естествено миришат така, отвратили се и казвали: „Ломбардките вонят!“ По този начин девойките опазили чистотата си и по-късно се омъжили в съответствие с благородното си потекло; едната за краля на алеманите, другата за Баварския херцог.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.